

Zapalování kalicha

Z veliké Svobody jdeme,
k veliké Svobodě se navracíme,
jak plamen svíce svobodní,
spalujeme svou dočasnou podstatu hořením
však plamen zůstává...

Zhasínání kalicha

Z velké Svobody jdeme,
k veliké svobodě se navracíme,
jak plamen svíce svobodní
spalujeme svou dočasnou podstatu hořením,
však plamen zůstává
a rozhoří se vždycky tam, kde se svíce objeví,
aby plamen přijala a
navracíme se do svého domova hořením,
však plamen zůstává
a navrací se vždycky tam, když se svíce objeví
aby spaloval
však plamen zůstává.

Pod zorným úhlem Věčnosti

TGM je moje dětství, nepamatuji si jeho léta, ale vyrostla jsem s jeho ideály zásluhou rodičů. Hlavně díky tatínkovi byl Masaryk téměř „členem naší rodiny“, totiž velikým, v pravou chvíli přítomným rádcem a vzorem.

Tatínek dobře znal mnohá Masarykova díla. Velmi si vážil spisů Česká otázka, Rusko a Evropa, Ideály humanitní a dalších. Věděl, že prvním Masarykovým spisem byla disertační práce o sebevraždě, v níž Masaryk sebevraždu považuje za tragedii takto zmařeného života jednotlivce, ovšem i za tragedii společnosti, která nastavila k zoufalství vedoucí podmínky. Všiml si vlivů okolí, které k sebevraždám často vedou. Tato práce Masarykových studentským let se soucitným a vnímavým pohledem poněkud podobá pojetí Jana Evangelisty Purkyně, který si všimá tohoto závažného jevu při anatomiích ostatků obětí sebevražd. Obžalovává společnost, která dopouští, aby se někteří lidé dostali na dno hmotné bídy a psychické bezvýchodnosti.

Jak u Purkyně, tak u Masaryka šlo ve své době o zcela revoluční myšlenky, neboť dle církevního nařízení bylo třeba pochovávat sebevrahy ke zdi hřbitova jako těžké hříšníky.

U nás doma se vždy zdůrazňovalo, že Masarykův humanismus a hluboce prožívaná zbožnost si nijak neprotiřečí a jsou přirozeným náboženstvím od nepaměti zakořeněným v člověku. Od tatínka jsem slýchávala Masarykovo „ne Caesar ale Ježíš“ nebo stručné vysvětlení pohnutky pro ušlechtilé činy jasným - „pod zorným úhlem Věčnosti“ a rovněž po tatínkově předčasném odchodu tolik znamenající: „Já chci být já i po smrti“.

Jarmila Plotěná

